

Î N C H E I E R E

02 octombrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Apartament Confortabil”,

în cauza civilă la cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tanvest” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Apartament Confortabil” privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Apartament Confortabil” și menținută hotărârea din 13 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a ț ă:

La 19 aprilie 2018 SRL „Tanvest” a adresat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Apartament Confortabil”, ulterior concretizată, solicitând încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, cât și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în perioada anilor 2016-2017, a livrat SRL „Apartament Confortabil” mărfuri (materiale de construcție), fapt ce se confirmă prin facturile fiscale: LV3935307 din 20 noiembrie 2017; DV5192396 din 24 mai 2017; DV5192386 din 28 decembrie 2016; DV5192383 din 14 decembrie 2016 și DV5192384 din 14 decembrie 2016.

Conform actului de verificare a decontărilor reciproce pentru data de 30 noiembrie 2017 SRL „Apartament Confortabil” urma să achite suma restantă în mărime de 136 887,34 de lei.

Deoarece toate termenele rezonabile de achitare au expirat, s-a adresat în formă verbală și scrisă către SRL „Apartament Confortabil” în vederea restituirii datoriei. În pofida numeroaselor eforturi de soluționare a diferendului pe cale amiabilă, SRL „Apartament Confortabil” ignoră somațiile adresate și nu reacționează în nici un mod în vederea rambursării sumei de bani restante.

A solicitat încasarea de la SRL „Apartament Confortabil” a datoriei în mărime de 136 887,34 de lei, dobânzii de întârziere în mărime de 10 994,12 de lei, cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 4436,62 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 de lei.

Prin hotărârea din 13 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis acțiunea.

S-a încasat de la SRL „Apartament Confortabil” în beneficiul SRL „Tanvest” datoria în mărime de 136 887,34 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 10994,12 de lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 de lei și taxa de stat în mărime de 4436,62 de lei.

La 10 august 2018 SRL „Apartament Confortabil” a declarat apel împotriva hotărârii din 13 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Apartament Confortabil”, cu menținerea hotărârii din 13 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a decide astfel instanța de apel indică că între părțile litigante au existat relații de vânzare-cumpărare, materializate prin livrarea de către vânzătorul SRL „Tanvest” către cumpărătorul SRL „Apartament Confortabil” a materialelor de construcții.

Prin facturile fiscale nr. DV5192383 din 14.12.2016, nr. DV5192384 din 14.12.2016, nr. DV 5192386 din 28.12.2016, nr. DV5192396 din 24.05.2017 și nr. LV3935307 din 20.11.2017 se confirmă livrarea mărfii în valoare totală de 501198,2 de lei (f.d.7-11).

Colegiul a remarcat faptul că facturile fiscale conțin semnătura și ștampila cumpărătorului SRL „Apartament Confortabil”, fapt ce confirmă autenticitatea acestora.

A specificat că potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce, la situația din 30.11.2017, SRL „Apartament Confortabil” nu și-a onorat pe deplin obligațiile pecuniare față de SRL „Tanvest”, acumulând restanță în mărime de 136 887,34 de lei.

La fel, a stabilit incontestabil faptul că debitorul, SRL „Apartament Confortabil”, este în întârziere. Corespunzător, creditorul SRL „Tanvest” este îndreptățit să pretindă și încasarea dobânzii de întârziere. Prin urmare, hotărârea primei instanțe este corectă și în această parte.

La 18 iulie 2019 SRL „Apartament Confortabil” a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 02 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei hotărâri noi privind restituirea cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului recurentul a menționat dezacordul față de decizia din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia aplicată, și anume prevederile art. 388 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă.

A menționat cu referire la prevederile art. 432 alin. (2) lit.a) Cod de procedură civilă, că încălcarea esențială a normelor de drept material constă în faptul că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că la cererea de chemare în judecată au fost anexate înstrisuri în limbă străină, iar instanța de fond nu a dispus prezentarea traducerea acestora în modul stabilit de lege.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (1) și (2) lit. c) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art.434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 28 iunie 2019 (f.d. 107), însă la dosar lipsește confirmarea recepționării deciziei de către părți.

Prin urmare recursul declarat la 18 iulie 2019 de către SRL „Apartament Confortabil”, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 05 august 2019 în adresa SRL „Tranvest” a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Apartament Confortabil”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Apartament Confortabil”, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Apartament Confortabil”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai

stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL „Apartament Confortabil” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și respectiv este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Apartament Confortabil”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh